

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **M. M.**
bytem X
zastoupeného advokátem JUDr. Janem Stančíkem
sídlem Hemy 855, 757 06 Valašské Meziříčí

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 10. 12. 2019, č. j. X, ve věci dodatečného povolení stavby,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil odvoláním napadené usnesení Městského úřadu Vsetín (dále jen „stavební úřad“) ze dne 24. 7. 2019 č. j. X, kterým stavební úřad rozhodl dle § 66 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) o zastavení řízení o dodatečném povolení stavby „rekreační objekt, sklad dřeva“ na pozemku parc. č. X v k. ú. X.
2. Žalobce v podané žalobě namítá, že rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2019, č. j. X i rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 24. 7. 2019, č. j. X jsou nesprávné a nezákonné, jelikož zde byly dány důvody pro jejich zrušení. Podle žalobce nemůže obstát právní názor žalovaného, že žalobcova žádost o dodatečné povolení stavby je zjevně právně nepřípustná a stavební úřad neměl jinou možnost, než řízení o této žádosti postupem dle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu zastavit. Žalobce dále uvádí, že za situace, kdy byla meritorně projednána žádost žalobce v řízeních ukončených rozhodnutími stavebního úřadu č. j. X a č. j. X, které se týkaly stejného předmětu řízení a týchž osob, měla být obdobně meritorně projednána i předmětná žádost žalobce ze dne 9. 4. 2018. Žalobce rozporuje závěr žalovaného, že v době rozhodování stavebního úřadu o těchto žádostech zde byl zcela jiný skutkový a právní stav než ve dvou výše uvedených řízeních. Stavební úřad pochybil, když se v projednávaném případě nezabýval změnou územního plánu obce Malá Bystřice, na kterou žalobce odkazoval. Žalobce nesouhlasí s argumentací žalovaného, že stavební úřad se pro zjevnou právní nepřípustnost žádosti žalobce nemohl zabývat změnou územního plánu obce Malá Bystřice.
3. Žalovaný ve svém vyjádření uvádí, že se v rámci odvolacího řízení mohl zabývat pouze zákonností a věcnou správností usnesení stavebního úřadu, kterým bylo řízení o dodatečném povolení stavby zastaveno pro zjevnou právní nepřípustnost. Žalovaný konstatuje, že postup prvostupňového orgánu byl zcela v souladu s právními předpisy a ustálenou rozhodovací praxí Nejvyššího správního soudu. Dále se žalovaný k otázce právní nepřípustnosti žádosti žalobce plně odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. K námitce, že v obdobných řízeních byly žalobcovy žádosti o dodatečné povolení stavby meritorně projednány, žalovaný sděluje, že tato řízení byla z důvodu podání žádosti o dodatečné povolení přerušena. Naopak v nyní projednávaném případě již bylo žalobci pravomocně nařízeno odstranění stavby, jeho žádost tak byla zjevně právně nepřípustná a nemohlo dojít k jejímu meritornímu posouzení. Ke třetí žalobní námitce žalovaný sděluje, že stavební úřad nepochybil, když se nezabýval souladem stavby se změněným územním plánem obce Malá Bystřice, neboť by se jednalo o meritorní posouzení věci, které není vzhledem k nepřípustnosti žalobcovy žádosti možné.
4. Ze správního spisu zjistil krajský soud, že rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 9. 11. 2017, č. j. X, bylo odvolateli nařízeno odstranění stavby „rekreační objekt, sklad dřeva a oplocení“. Proti tomuto rozhodnutí bylo ze strany odvolatele podáno odvolání. Rozhodnutím odvolacího správního orgánu ze dne 28. 6. 2018, č. j. X, bylo odvolání zamítnuto a shora uvedené rozhodnutí stavebního úřadu o odstranění stavby bylo potvrzeno. Rozhodnutí odvolacího správního orgánu nabylo právní moci dne 28. 6. 2018. Proti shora uvedenému rozhodnutí odvolacího správního orgánu byla ze strany odvolatele podána u Krajského soudu v Ostravě – pobočka Olomouc žaloba na přezkum zákonnosti tohoto rozhodnutí. Současně s podáním žaloby bylo odvolatelem žádáno o přiznání odkladného účinku žalobě. Usnesením ze dne 28. 9. 2018, č. j. 65 A 84/2018-18, rozhodl Krajský soud v Ostravě – pobočka Olomouc o přiznání odkladného účinku žalobě

odvolatele proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu. Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 23. 10. 2019 č. j. 65 A 84/2018-63 byla zamítnuta výše uvedená žaloba odvolatele proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu ze dne 28. 6. 2018, č. j. X, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí stavebního úřadu o odstranění stavby ze dne 9. 11. 2017 č. j. X.

5. Dne 9. 4. 2018 byla ze strany žalobce podána žádost o dodatečné povolení stavby „rekreační objekt, sklad dřeva a oplocení“ na pozemku parc. č. X v k. ú. X. Dne 24. 7. 2018 byla provedena stavebním úřadem kontrolní prohlídka na místě stavby, při které bylo zjištěno, že oplocení, o jehož dodatečné povolení je žádáno, nebylo realizováno. Součástí záznamu z kontrolní prohlídky je také pořízená fotodokumentace. Následně stavební úřad vydal dne 25. 7. 2018 pod č. j. X usnesení, kterým dle § 66 odst. 1 písm. b) a g) správního řádu zastavil řízení o dodatečném povolení stavby „rekreační objekt, sklad dřeva a oplocení“ na pozemku parc. č. X v k. ú. X. Proti tomuto usnesení podal odvolatel odvolání. Žalovaný rozhodnutím ze dne 23. 10. 2018 č. j. X zrušil shora uvedené usnesení o zastavení řízení a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání. Stavební úřad v tomto řízení pochybil, když neumožnil účastníkům řízení seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu. Přípisem ze dne 25. 2. 2019 oznámil stavební úřad žalobci nové projednání žádosti a současně jej vyzval k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí a poučil ho o možnosti se k nim vyjádřit. Stavební úřad vydal dne 24. 7. 2019 pod č. j. X usnesení, Napadeným usnesením zastavil stavební úřad řízení o dodatečném povolení stavby v rozsahu „rekreační objekt, sklad dřeva“ na pozemku parc. č. X v k. ú. X. K části žádosti o dodatečné povolení stavby „oplocení“ na pozemku parc. č. X v k. ú. X vydal stavební úřad samostatné shora označené sdělení, ve kterém uvedl, že vzhledem ke skutečnosti, že stavební úřad zjistil, že stavba oplocení nebyla provedena, nemohlo být zahájeno řízení o odstranění stavby a tím pádem ani řízení o jejím dodatečném povolení.
6. Proti tomuto usnesení podal žalobce dne 9. 8. 2019 odvolání, ve kterém namítal, že jeho žádost o dodatečné povolení stavby není nepřipustná a stavební úřad se měl zabývat meritem věci, jelikož v jiných řízeních, které se týkaly stejného předmětu řízení a týchž osob, byla věc meritorně projednána. Žalobce také namítnul nesprávnost postupu stavebního úřadu, který se nezabýval změnou územního plánu v obci Malá Bystřice.
7. Dne 10. 12. 2019 vydal žalovaný rozhodnutí č. j. KUZL 72702/2019, kterým zamítl odvolání žalobce ze dne 9. 8. 2019 a potvrdil usnesení stavebního úřadu č. j. MUVS-S 21811/2018/OÚPSŘD-330/Hrn-10. Podle žalovaného není žádná z odvolacích námitek důvodná. V případě, že bylo odvolateli pravomocně nařízeno odstranění stavby, je žádost o její dodatečné povolení zjevně právně nepřipustná a stavební úřad nemá jinou možnost, než řízení o této žádosti postupem dle ust. § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu zastavit. Žalovaný uvádí, že žalobce podal v minulosti dvě žádosti o dodatečné povolení stavby a tyto byly meritorně projednány, nicméně době rozhodování stavebního úřadu o těchto žádostech zde byl zcela jiný skutkový a právní stav. V případě meritorně projednaných žádostí bylo vždy řízení o odstranění stavby přerušeno do doby pravomocného rozhodnutí o těchto žádostech, zatímco v tomto případě již bylo pravomocně nařízeno odstranění stavby. Žalovaný uzavírá, že námitka změny územního plánu obce Malá Bystřice, je v případě zjevně právně nepřipustné žádosti bezpředmětná. Stavební úřad se touto námitkou nemohl zabývat, jelikož by se jednalo o nepřipustné meritorní posouzení.

8. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
9. Podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „stavební zákon“) stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.
10. Podle § 129 odst. 2 stavebního zákona stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby uvedené v odstavci 1 písm. b). V oznámení zahájení řízení vlastníka nebo stavebníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby. Byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti. (...)
11. Krajský soud se nejprve zabýval námitkou přípustnosti žádosti o dodatečné povolení stavby učiněné po pravomocném rozhodnutí o odstranění stavby. Krajskému soudu je známo, že v této věci se již přílehavě vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 8. 2015, č. j. 2 As 166/2015 – 37: *„Řízení o odstranění stavby je řízením prvotním, obligatorním, které musí být, jsou-li pro to splněny zákonné podmínky, zahájeno vždy. Řízení o dodatečném povolení stavby je naproti tomu řízením fakultativním, neboť záleží pouze na žádosti stavebníka (a splnění dalších zákonných podmínek), zda bude zahájeno a vedeno. V rozsudku ze dne 23. 11. 2011, č. j. 3 As 18/2011 – 117, Nejvyšší správní soud na tyto závěry navázal a konstatoval, že řízení o dodatečném povolení stavby je svou povahou akcesorické řízení k řízení o odstranění stavby. V rozsudku ze dne 11. 11. 2014, č. j. 6 As 207/2014 – 36, Nejvyšší správní soud uvedl, že řízení o dodatečném povolení stavby je specifické tím, že je „vlozeno“ do řízení o odstranění nepovolené stavby a do jisté míry je s ním svázáno. Předmět řízení o odstranění stavby vymezuje stavební úřad, neboť jde o řízení zahajované z úřední povinnosti, a žadatel o dodatečné stavební povolení nemůže svou žádostí takto vymezený předmět řízení překročit.“* A dále *„(...)uvedené závěry lze shrnout tak, že nelze vést řízení o dodatečném povolení stavby, aniž by před tím bylo zahájeno řízení o jejím odstranění. Jinými slovy není vůbec možné uvažovat o vedení zcela samostatného řízení o dodatečném povolení stavby (srov. již citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2010, č. j. 1 Ans 9/2009 – 87). Akcesorická povaha řízení o dodatečném povolení stavby je ostatně patrná již ze znění stavebního zákona, konkrétně z povinnosti stavebního úřadu přerušit řízení o odstranění stavby, je-li zahájeno řízení o dodatečném povolení stavby (§ 129 odst. 2 stavebního zákona), resp. z povinnosti stavebního úřadu řízení o odstranění stavby zastavit, byla-li stavba dodatečně povolena (§ 129 odst. 3 stavebního zákona). V řízení o odstranění stavby tak není možné vydat rozhodnutí dříve, než bude rozhodnuto o žádosti o dodatečné povolení stavby; tím spíše nelze zahájit samostatné řízení o dodatečném povolení stavby po pravomocném rozhodnutí o odstranění stavby (tedy v době existence pravomocného rozhodnutí, které právní postavení nepovolené části stavby již závazně vyřešilo). (...)“*
12. S tímto právním názorem se krajský soud plně ztotožňuje. Žalobce podal žádost o dodatečné povolení stavby až po pravomocném rozhodnutí stavebního úřadu o jejím

odstranění. Stavební úřad tak postupoval zcela v souladu s právními předpisy a konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu, když řízení o žádosti žalobce o dodatečné povolení stavby zastavil dle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu. V opačném případě by mohla nastat situace, kdy by vlastníci pozemků v podstatě bez časového omezení mohli iniciovat nová řízení o dodatečném povolení stavby, jejichž cílem by bylo pozastavit nebo zvrátit výsledky již skončeného řízení o odstranění stavby. Jak vyplývá z výše citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2015, č. j. 2 As 166/2015–37: „*rozhodnutí o odstranění stavby by se tak stalo v podstatě nevykonatelným a celý proces odstraňování černých staveb by tak byl paralyzován.*“ Námitka žalobce, že se stavební úřad a žalovaný měli věci meritorně zabývat, je tak zcela nedůvodná.

13. Dále krajský soud konstatuje, že v žalobcem namítaných rozhodnutích č. j. MUVS-S 3355/2017/OÚPSŘD-330/Hrn-8 a č. j. MUVS-S 606/2014/OÚPSŘ-330/Hrn-27 mohla být věc meritorně posouzena, neboť v době podání žádosti o dodatečné povolení stavby stále probíhalo řízení o odstranění stavby, které bylo následně přerušeno. V nyní projednávaném případě už bylo v době podání této žádosti o věci pravomocně rozhodnuto, resp. nařízeno odstranění stavby. K podání žádosti tedy došlo po uplynutí lhůty a v jiném procesním stádiu, než v žalobcem namítaných případech. Námitka totožnosti skutkového a právního stavu je tedy nedůvodná.
14. Konečně i třetí žalobní námitka, spočívající v tom, že se žalovaný nezabýval změnou územního plánu obce Malá Bystrice, je zjevně nedůvodná, jelikož by se jednalo o nepřípustné meritorní posouzení věci.
15. Žalobcova argumentace v podané žalobě se obsahem shoduje s jeho námitkami z odvolacího řízení. Žalovaný i stavební úřad se s těmito námitkami dostatečně vypořádaly a krajský soud se s jejich právní argumentací ztotožňuje.
16. S ohledem na to, že žádný z žalobních bodů nebyl shledán důvodným, krajský soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení u dnešního jednání vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 9. února 2021

Mgr. Jiří Gottwald v. r.
předseda senátu